

AG211.

Éisti-Ma Rahwa
Lühkinne
Palwe-Ramat

2
Eesti-Ma Rahwa

Lühikenne

Walwe-Ramat;

Seäl sees on

Hommiko-Shto-Kirriko-ja
muud kaunid Walwed /

Mis

üks wägga Kristi-Inimenne

Iggapäaw ja iggal aial omma
Hinge kasuks woi b tehha.

Tallinnas

Trükkis 1738. Aastal Jakob Joan Köler.

Joann. Kam. IV, Peatut. 24 salm.

Jummal on üks Waim / ning / kes tedda
lummardawad / peawad tedda wai-
mus ning tões lummarutama.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

39344

Matteus Kam. VI, Peatuttis.
618. salmist sadik.

Kui sinna Jummalat pallud / siis
minne omma kambri / ja panne om-
ma uks sinni / ja pallu omma Issa /
kes sallajas on ; ja sinno Issa / kes
sallajas näab / maksab sulle arwa-
likkult.

Ugga kui teie Jummalat pallu-
te / ei pea teie mitte paljo lobbisema
nenda kui need pagganad / sest nem-
mad arwawad / et neid kuultakse
omma paljo lobbisemisest pärrast.

Sepärrast ärge sage mitte nende
sarnatseks / sest teie Issa teab / mis
teil tarwis on / ennego teie pallute.

Armas Sõber.

Sed pallid käsud ning tootused, mis läbbi
 Jummal on käsnud palwet teha, ning tootav
 nud kuulda, peawad meie mainitsusseks ollema,
 et meie omma sure hinge hädda puome dicke run-
 da, ning omma helde Jummalale läest abbi osime.
 Terama on armolinne ning helde, ning tohhab
 weid aidata, temma on leigewäggeram ning woib
 weid aidata. Surem hulk mõtleb, et nemmad ei
 moista lugaeda egga palwet teha, sepärrast jät-
 wad nemmad palwet mahha, nina ei sa sedda ormo,
 mis Jummal heal meel neile tahhab anda. Nemi-
 mad mõlewad, et Jummal illusad ning tarwad
 sannad tohhab, ning et palwe wägga raske assi
 on; se läbbi terwad nemmad ennestele suure k. hio.
 Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspididistest
 sonnust, kui temma meie süddame pohja isse
 läbbikatsud nina ärratunneb? Temma teab ning
 moistab nende häddaliste fallajamad mõtted ning
 õhkamised. Sepärrast moistab leige rumma-
 lom inimenne palwet teha, kui temma omma
 hädda sees leigest süddamest Jummalale pole õh-
 kab, ning Jesusse pärrast abbi pallud nisugguste
 sannadega, mis hädda isse õppetab, sest se palwe
 on Jummalale mele pärrast, ning kulusse temmale
 heldeste. Rõrged ning hooplikud sannad tun-
 ni tarwad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wiha
 seb. Sepärrast pea ennam murret süddame kui
 sannade pärrast, et sinno palwed ning õhkamis-
 sed ühhest pattusipõrjast ja ustlikust süddamest
 tulletsid.

Üks raske assi on se palwe neile, kes sedda patust ello armastawad, ja ei tahha Jummalala pole ennast pöörda. Sest kuida woib üks innimenne, kes hädda sees ep olle, appi huda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks innimenne, kes omma patto hädda ei tunne, digest süddamest luggeda? sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma Jesusse läest woib sada. Sepärs rast pallu omma Jesusst, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teada saad, kui sesinnane hädda tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega alkati omma Jesusse pole küssenda, senni kui temma omma armoga sulle abbi's tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule õppetussel's ning juhhatamisel's õllema; et sa ka issi õppid omma ennese sannade ning õhkamistega Jummalala läest abbi otsima ka omma ihholikko tö jures.

Pühha Waim on teigeparras õppetaja, kes diget palwet, mis Jummalala mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram. VIII, p^aat. 26. salm: Se pühha Waim tulleb meie nõdrusteale appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui tohhus

on; agga sefamma Waini pallub meie eest
 õhtam-sega, mis üksi et woi alleorãtida.
 Kui Jummal Waini siad hirmu: ab siano pat-
 tude pãrrast, siis sa õppid tõssised pattust põõrmise
 se palwed teggema, ning kui temma sinno kurba sü-
 dant Jummal arms ja pattude andeks andmise
 sega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes
 Jummalat rõmoga kita ning tännada.

Keik inimõssed peawad kül luggema, agga keik
 ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal
 kuulda, kes omma pattude pãrrast hirmo enese
 sees tundwad, omma endist pattust ello wihtas-
 wad ja Jesussest üksipainis abbi õsrowad; Needs
 sammad õpprowad meie Issanda Jesusse pühast
 Issa meie palwest, mis ja mil wiisil nemmad peas-
 wad diere Jummalat palluma. Sest se kallis
 palwe õppetab Jummal rigi asjad kui üllemad
 annid keige-õsite palwettega taffanõudma, siis
 annab Jummal peãlegi, mis ihho toibusseks tar-
 wis lahhab.

Se palwe, mis su sannaga tehakse, on hea, kui
 se südamest tulleb, kui südda sedda hirmustab, mis
 su pallub: agga kes aiawitets ehk wiisi pãrrast ja
 üksipainis omma mõõadega lohbiseb, se ei sa om-
 mast palwest ühtegi kasso, waid suremat hullatust
 sefamma liasulgusse pãrrast, et timma kawwala
 südda neza ja ilma lindra usfota wottab Jummal
 lat palluda. Spãrrast maenitseb Jakobus ommas
 ra natusiprat: 6. 8 salmist sadil: Se inimenne
 palu zo usõns, ja õrgo olgo mitte kahhe wah-
 hel: se, kes kahhe wõhhel on/ se on merre laene
 sari

sarna e, mis tulesti aetaks ja katsipidei hel-
detaks. Sest ärge mõtkego sesamma tunti-
menne, et temma middagi Jofanda käest
saab. Üks tahhe süddamega mees ei olle kias
del keige omma tede sees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna pühha
Waimo läbbi omma süddame himmoga Jumma-
la pole õhtad, ning temmaga süddame ning suga
kõnneled, kui üks laps omma Jofaga, ehk orri om-
ma Jofandaga. Kui sinna ommas süddames heal
melel Jummal peale mõtleb, sannadega ehk san-
nata, siis on se üks õige palwe, ning Jummal on
tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel midda-
gi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma
moistab, ning wannemad ei holige illusist sannas-
dest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui
ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid
sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks
südda, mis ilma karowalusseta on, temma sanna
ussub, temma käest abbi otsib ning õtab, se on
temma mele pärrast. Temma teab ning moistab
keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume;
temma woib ning tahhab ka palis ennani tehha
ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui
meie Jummalaga ommas palwes õppiksime raki-
ma kui üks laps omma emmaga, kui meie siis pea-
saaksime tunda, kui helde ning armolinne meie
Jummal on. Agga kui meie palwed ning õhta-
missed Jummalale mele pärrast pearwad ollema, siis
pead sinna ka õppima keik wihtama, mis Jumo-
mal kelab; sest kuida woib Jummal sinne pal-
wet kuulda, kui sinna weel tahhab sedda armas-

tada mis Jummal ei sallii. Gest nenda on kirjotud Joannesse romatus IX, peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal paccusid ei kule, ward kui Pegi Jummalakarhik on, ja teeb temma eahemust, sedda kuleb temma Separrast ü leb la se suur Jummal: Ef. I, 16: 19. salm. Peske, puhhasate ennast, saate ärra omma Kurja sõ minno silma eest; järke mahha mis pahha on; õppige head roggema; nõude õigust takt; aiete neid, kennele illekohhus (ehk lina) sõn nib; moiste õigust waeste lastele, ning seis te leste eest, tulge siis ning lakti kohtuse, õlele se Jofand: et teie pattud käl peatsid ollema punnased, süski peawad nemmad ni wala gets sama kui lummi, ning et nemmad peatsid ollema wägga punnased, omme peawad nemmad walge willa sarnatseks sama. See parrast kui sinna müüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ning sind aitma, siis peab se sinno surem murre ollema, et sa keikist pattust omma Jesusse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Jesta pallud. Agga se pallud Jesusse nimmel, kes isstennast omma pattude parrast wihtab, ning ei arma ennast middagi hea wäart ollewad, agga Jesusse waggadusse ning kalli lunnastamisse peäle lodab, ja sulle parrast ussipainis Jummalala kãest keik armo ning abbi otab. Gesuggune astub Jesusse sees ning Jesussega omma palwega Jummalala ette ning pallud isstennese, omma ülematte, wanne matte, suggulaste, häbdaliste, wagenlaste ja keikis

De inimeste eest, ning Jummal wõttab Jeesusse
pärast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda
da Jeesusse nimmes palustakse.

Sel wiisil, armas risti, innimenne, pallu nüüd
Jummalat iskarranis, et temma sinno süddame
ennam ning enam ümberpööraks ja niusuguse mele
sulle annaks, et sinna ilka armastab, mis Jummal
armastab ning wihlab, mis temma wihlab, ning
usud mis temma neile on tootanud, kes temma san-
na kuulwad ning tedda armastawad. Kui sinna
nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armasta-
nud, siis wõtta warsti se kindla nou piddada, et
sa eddespidi ühtegi enam ei tahha armastada
kui omma Jeesust, ning sedda, mis temma mele
pärast on. Ning ehk kül sinno kurri südda,
kurat, ning ma, ilm sind püüdwad keelda, siis
ära wassi mitte ärra pallumast ning Jummalat
tootust uskumast; siis saad sinna rõmoga tunda,
et se on tõesti, mis meie helde Jeesus ütleb:
Kes ial pallub, se saab, kes ial otsib, se leiab,
kes ial koppustab, sellele tehakse lahti: se on,
temma palwet kuuluse. Armolinne Jum-
mal juhhatago sind tõe sisse,
Amen.

Uks Paltwe / mis sees meie
passume / et meie ommad pal-
wed süddamest woik sine
tehha.

S! taewane Jesa / armolinne
Jummal / minna ollen üks pat-
tune musta-tül / ning ep olle
wäart / et ma ommad käd ning silinad
tawa pole tõstan sind passuma; agga et
sinna isst meid olled kästnud passuda / ol-
led meile ka tootanud / et sa meie paltwed
tabhad kuulda / siis tean minna / et mo
paltwed Jesusse Kristusse pärrast sinno
mele pärrast on. Atta siis / armolinne
Jummal / et minna õppia diete Jesusse
nimel waimus ning tõdes passuma. Li-
guta minno süddant / oh helde Jesa / om-
ma sõrmega / tühjenda sedda samma teigest
tühjast mõttest. Pühhitse minno su / ning
panne isst need sannad minno teie peäle /
mis

mis ma sinno ette pean ellestina.
 Panna mo silmad ning kōrwad liini/ et
 ma ühtegi ei nä/ egga rüle/ mis sin ilma
 peäl on / waid et südda/ meel ja mõtted
 woiksid taewa pole minna. Kule his ka
 iggal ajal minno palwed/ ning peasta
 mind kēgest häddast Jesuse Kristuse
 pärrast/ Amen.

Homiko = Palwe.

DS! helde/ armolinne/ kēgewäggewen-
 ne Jummal/ meie Jesauda Jesuse
 Kristuse Jesa/ minna tännan sind kē-
 gest süddamest/ et sinna mind minnewal-
 ösel olled armolikkust hoidnud/ et minno
 hinge waenlased mind ei woinud hullada
 egga rikkuda. Sinno nimel olen min-
 na ommast ihholikkust unneft illestous-
 nud/ sinno pole pōran minna ennaft wi-
 witamatta / sest et sinna ükspäints mind
 olled lonud ja lunnastanud / ja sinna ük-
 nes woid ka omma pühha Waimo läbbt
 mind ueste lwa ning pühhitseda. Arra-
 ta mind ka nüüd ning järgeste illes wai-
 molikkust patto unneft/ et minna pädw pä-
 walt woiksin ölete moista/ kui suur minno
 rummalus on mo pattuse sündimisse po-
 lest/

Iest / ning kuida minno kurti südda teka
 püab need kaddawad / ilmalikkud annid
 ning himmud suremaks ning kallimaks
 piddada / kui need waimolikkud annid
 ning himmud. Anna muise / armas tae-
 wane Jesa / armo / sedda minno suurt
 söggedust tunda ning kahhetseda / ja peäs-
 ta mind sest hirmsast rummalussest. An-
 na ning kaswata minno sees õiget usko /
 waimolikko tar ust ning wägge / iggapä-
 wa sinno sanna häsi tabbele panna / sed-
 da üspäinis uskuda / ning wihtada kei-
 kurjad nouud / mis kurratist / kurjast in-
 ntimestest ning minno kurjast süddamest
 muise antakse / et minna sinno armo ning
 iggapäwase kahhetsemisse ja pattustpöör-
 misse läbbi woiksin omma wanna kurja
 süddant surretada keige pattude ning kur-
 ja himmudega. Sepärrast hota mind /
 keigewäggeram õnnisteggia selsinnatsel
 päwal kurrati kuusatusse eest / et temma
 mind needmisse ning wandmisse / itajo-
 misse / wargusse / laisusse / petmisse / san-
 nakualmatta ello ja mu pattude läbbi
 omma wõrude sisse ei sa / egga se läbbi
 minno waese hinge ärra et hukka. Pühhit-
 se mind agga / kallis pühha Waim / et se
 uus inimenne / ehk uus südda / meel ning
 mõtte

mötte iggapääw woiks ettetulla / ja ei
mitte filmakirjaks innimeste nähhes / waid
Jummalala ees õlgusse ning pühha ello sees
ellada. Aita mind siis ka / armas taer g-
ne Jesa / et ma omma tööd teen ei mitte
filmakirjaks / kui se / kes innimeste mele
pärrast pñab olla / waid et ma woiksin
omma wannematte sanna kuulda / wagga
siidamega Jummalat kartes ning hea
melega tehha / mis nemmad kaskwad. An-
na mulle armo / et minna ka nende sanna
wöttan kuulda / kes wagga waljud on / ja
mind liga tõga waetawad / et ma niug-
guete wasto ei nurriße / waid kindlaste us-
sun / et ka se minno heaks peab tullemä / kui
minna kannatlik ollen / sest et keik peab
heaks tullemä neile / kes Jummalat ar-
mastawad. Juhhata mind nenda / armas
taewane Jesa / tänna ning iggal ajal / et
keik minno mötte / teggo ning ello woiks
sinno mele pärrast olla. Sinno holets au-
nan minna omma hinge ja iho / wanne-
mad / suggulased / keige-ennamiste keik
waggad risti- inuinessed ; sinno pühha
Waiw wallitsego mind / sinno pühha In-
gel olgo minno jures / et se kurri waenlane
minno peäle ei sa woi must / Amen.

Õhtu = Palwe.

DS! helde/ armolinne/ keigew iggewens
 ne Jummal/ meie Jesanda Jesusse
 Kristusse Jesa/ sind tannan minna kei-
 gest süddamest/ et sinna mind minnetwal
 päwal omma sure armo ning wae läbbi
 olled heidnud ning kaititud/ et kurrat
 omma kowwalussega mind ei woinud huk-
 kada. Minna ei olle mitte wäart keige se
 armo/ mis sa minnule norelt põlwest silt
 sadit ning ka tannapäaw olled teinud.
 Mis tanno woin minna sinnule se eest an-
 da? Paljast sammast ei holi sinna mitte/
 waid sinna ütled: anna/ mo poeg/ mo tü-
 tar/ omma südda minnule/ ning olgo sinno
 te ehk tahtuinne minno mele pärrast.
 Minno helde Jesa/ sa tead/ mis süggune
 kurri südda mul on/ se ei tahha mitte sin-
 no teed armastada/ waid itäa laia tee
 peäl k'ia/ mis hukkatusse sisse satas. Wõt-
 ta sedda kurja süddant minno seest/ ning
 pärranda päaw päwast minno eestitused/
 ning te mind õige usso läbbi kolbaraks/
 et minna omma patto hadda süddamest
 tunnen/ kabbetien/ ning omma õnnisteg-
 ga Jesusse Kristusse pole kowwaste hot-
 an/

an/ kes ütspäints wäggetw on minno pat-
to hatwad parrandama/ ning minno ih-
ho ning bingge pühhtsema. Tulleta minno
mele/ et/ kui se tännapawane päätw on
löpnud/ nenda ka minno ello päwad pea-
wad ot'a sama/ ning et siina siis iggah-
hega tahhad arro piddada/ kuida temma
siti ilmas on eklanud/ ning temma kätte
maksta sedda möda/ kui iggah's saab tei-
nud/ olgo hea eht kurri. Anna mulle se-
pärast iggapäwa pühha murret minno
binge eest piddada/ et minna woiksin tän-
na ning igga öhto omma wiggadussed
ning eesitussed sulle süddamest üllestum-
nistada/ ning uende wasto abbi ot'sida
ning leida. Oh Isand! maenitse mind
allati omma pühha Watmo läbbi. Anna
mulle andeks Jesuse Kristuse minno
Isanda pärast keik minno eesitussed ja
pattud/ mis on teädawad eht teadmatta/
misga minna siino wasto ollen eesinud/
ning puhhasta minno süddat neist armo-
likkust. Hoi mind seltsinnat, ei ösel keige
patto kurja ning kahjo eest/ ning ärrata
mind home warra ülles/ et minna ue pä-
waga woiksin ue ello sees kaita/ keigest
lthha ning watmo rojus'st pühha Wat-
mo abbi läbbi enmast puhtaks tehha ning
sedda

sedda pühhtsemist lõppetada Jummal
kartusies/ Jeesse Kristusse minno õunis-
teggia pärrast/ Amen.

Homiko-Palwe Pühhapäwal.

SH! leigewäggewam Jummal ning
Jessa/ Ma ning taewa Poja/ sinno ju-
re ma tullen/ sinno ette langen minna põl-
welt mahha / ning tännan sind leigest
süddamest/ et sa mind selsinnatsel õsel om-
ma armo tibadega olled kaitnud / ning
kurja watno ning temma seltsi eest armo-
lilkust hoidnud. Sepärrast peab minu
no südda ning su sinno helde armo kulu-
tama. Sulle olgo au/ kitus ning tänno
n üüd ning iggaweste. Ma palluu sind
ka / et sa tahhaksid mind selsinnatsel pä-
wal ning iggal ajal leige kurja eest hoida.
Sinno holeks annan minna omma hinge
ning ihho / omma ello ning leie/ mis mul
on / ommad mõtted ning sannad. Õnnis-
ta sinna / oh helde Jummal! minno sisse-
tullemisse ning wäliantennemisse. Olgo
se päärw kuul digets pühhats-päwaks; et
ma mund ühtegi ette ei wõtta / egga te / kuld
õlspätis sedda / mis läbbi sinno nimmi
saaks pühhitserud / ning sinno rui meie sisse
se

se tulleks. Ärra lassē mind mitte ütspäi-
 nis omma uledēga tännapääw sind te-
 nida. Ze lahti minno südda/ et so sanna
 woitks sinna sisse tungida. Äita/ et ma
 sinno sanna ning jutlust hea melega ku-
 len/ meles pean ning omma ello se järrele
 parrandan. Sel esimesesl päwal olled
 sinna / leigewäggeram Jummal/ sedda
 esimest walgust lonud / oh ! ärra jätta
 minno süddant siis mitte pünmedusse sis-
 se / waid ütse ka nüüd omma leigewägge-
 wama sannaga/ et sinno walgus ka min-
 no süddames peab tousma / et ma leigest
 rummalussest saaksin peästetud ning kut
 ütse walgusse laps woitjin ellada / Jesus-
 se Kristusse se tõsise walgusse parrast /
 Amen.

Oheto-Palwe Pühhapäwal.

Esgawenne ning armolinne Jummal/
Mä kidan ning tännan sind südda-
 mest / et sa mind tännapääw leige kurja
 ning kahjo eest olled hoidnud. Sa olled
 mind omma rühha sannaga rohkeste
 sööt nud ning minno hinge jahutanud ;
 sest on minno südda rõnus / ning minno
 hing kidad sind sinno heldusse ning armo
 b pär-

põrrast. Ma pallun sind ka allandikkult/
hota ning kaitse mind weel eddespidi kei-
ge hinge ning ihho kurja eest. Anna mul-
le armas Jesa / sedda armo / et ma unnes-
ke patto ei te / waid / et keik / mis ma
mõtlen ellik nään / pühast Waimust
woiks tulla. Sesamma Waim wõtke
keik hirmo minno süddamest ärra / et ma
julgeste Jesusse Kristusse nimmel mag-
gan / ning hoime warra rahho ning hea
terwissega üllestoufen. Ärrata mind õt-
gel atal ülles / ning sata mind rõmoga
minno tõ kallale minnema / ning sedda-
samma sinno tahtmissse järrele teggema.
Ning kui se aeg tulleb / et ma fest ilmast
pean ärraminnema / siis seisa sinna truis-
te minno juures omma abbiga / et ma sur-
maga nenda woitlen / et ma sedda ärra-
woidan Jesusse Kristusse surma woitle-
missse põrrast / Amen.

Hõimikõ = Palwe Esmas- põwal.

SH! mis paljo head olled sinna / ar-
molinne ning helde Jummal / mulle
teinud / et ma rahho ning hea terwissega
sedda

sedda pawa ollen sanud nahha. Kuida
 pean minna sind keige sinno heateggemis-
 te eest tannama? Et maksä middagi sinno
 ees / mis sinno käest ei tulle; siis läk-
 ta sinna issi mulle omma pühha Waino /
 et ma temma juhhatamisese ning nou
 läbbi sulle tanno annan / ning / mis mulle
 tarkwis lähhäb / sinno käest pallun. Wöt-
 ta mind selfinnatsel pawal omma warjo
 ning laitsmisese alla / et minno hinge ning
 ihho waenlased ühtegi kurja mulle ei te.
 Wallitse sinna mind / armas Jessa / et ma
 middagi ei hakka egga löppeta ilma sin-
 nota. Onnista minno tö ning teggemin-
 ne. Ehhita mind keige pühha kumbede
 ning wisidega. Anna armo / et ma woi-
 sin omma pattude pärrast ärdaste nutta /
 ühhe ue ning waimolikko ello sees ellada /
 ning pääw päwolt Jummalä tarkusse
 sees kaswada. Selfinnatsel pawal olled
 sa / wäggerw Jummal / ärralahhutanud
 sedda wet / mis taewa peäl on / kus pil-
 wed on ning linnud lennawad / sest weesti /
 mis Ma peäl on. Oh! se patto wessi on
 wägga toustnud minno süddames; lah-
 huta seälsammas ka ärra sedda patto
 wet / et mo südda woiks sinno Paradisiks
 sada / ning seäl sees us / armastus uing

Kannatus lastwada / uenda et parrast
 älski pat mind sinust ei lahuta. Sin-
 nust ma pean kinni / siis kule mind la Je-
 susse Kristusse parrast / Amen.

Õhto=Palwe Esmaspäwal.

SH! iggawenne Jummal / minno keel
 peab järgeste sinust rägima / ning
 ütlemä : kidetud olgo minno helde Issa /
 sest temma teeb minno hingele / ning ihhu-
 le paljo head / temma heldus lestab igga-
 weste. Sesamira sinno heldusse parrast
 pallun minna sind : kaitse omma wäega
 mind ning keit / mis sa mulle olled annud.
 Olle sinna mulle issi warjuks / ja olle mul-
 le armolinne / sest so peäle 'todab minno
 hing. Minna heidan enmast nüüd Jesus-
 se uimmel mahha / ning maggan rahho-
 ga ; sinna agga / oh Israeli Kaitsia ! ei
 minu egga magga. Lõsta siis omma
 palle walgust minno peäle / kui ma mag-
 gan. Minna ollen / armas Jummal /
 riisutisse läbbi sinno armisa Poia Jesusse
 Kristussega temma surma sisse mahha-
 maetud ; siis te mind la temma ülles-
 tousmisse sarnatselts / et ma siis Kristus-
 sega

sega ue ello sees ellan / ning keige püh-
hadega sürel wiimsel üllestousmisse pä-
wal sinno tootud armo-ning au-riigi sisse
saan / Amen.

Homiko-Palwe Zeisipäwal.

Sõnolanne Jummal / ma pöran en-
nast sinno pole / et ma enne sinnoga
râgin, enne kui ma inimestega hakkân
râgina / ning enne kui ma ouma tõ kal-
lale lähân; enne tannan minna sind sin-
no heateggemiste eest / ning pallun sinno
lâest õnnistust / et minno tõ ning teggo
saaks õnnistud ning sinno tahtimisse jär-
rele tehtud. Au olgo sulle kolm-aino
Jummalale / sest sinno armo lähbi tousel
minna praego ülles; sinno arm on mind
fel õsel hoidnud / ning on rahhoga mo
waese pattuse kehha lastnud hingada. Et
agga se õ möda lâtud / ning pääw meil
hakkab paisma; siis ärra jätta sinna / oh
armas Jesus! sa õigusse pääsit / mind
mitte pimmedusse / ning süddame sögge-
dusse sisse / waid hakka nenda minno süd-
dames paisma / et iggaüks saaks nähha /
et sa mo sees olled. Sel päwal olled sa
maad lahutanud merrest ärra / et Ma

kuitwaks sanud / ja olled sedda selsammal
 pãwal pude / rohho ning teigesiaguste
 rohtudega ehhitanud. Minno südda on /
 parrago Jummal! weel kui üks weesine
 so / mis head wilja ei kãina ; siis lah-
 huta sinna / armas Jummal / minno sūd-
 dant ka sest patto weest / et se saaks tabhe-
 daks ning heaks / ning et ma saaksin übbe
 pu sarnatseks / mis jõe äres on istunud /
 mis omma wilja annab ommal ajal /
 ning kenne lehhed ei püddene. Oh Jes-
 sand ! aita ning anna / mis ma so kãest
 pallun / Jesusse Kristusse pãrrast / A-
 men.

Sõhto-Palwe Zeisipãwal.

SElde Jesa / sinno armo lãbbi on se
 tãnnane pãaw mõda lãinud / ning
 jonan ilka ennã surma pole. Ridetud
 olgo sinno kallts nimmi / et sa mulle aega
 annad ennast pattust põõrda / ning et sa
 mind ep olle äkkitse surma lãbbi siit il-
 mast ärrakorristanud. Sedda head tab-
 han minna sinno pũbha Watno lãbbi il-
 ka meles piddada / ning sepãrrast teigest
 süddamest sind kita. Ma pallun sind /
 minno ello armastaja : anna mulle
 weel

weel ni paljo aega / et ma woin pat-
 to peäle woinmust sada / ning omma hii-
 ge waenlased omma jalge alla tallada.
 Sedda pallun minna sinno kääst leitgest
 süddamest; sest minna polle / varrago
 Jummal! weel mitte nisuggune / kui min-
 na lül sinno sanna järrele peatsin olle-
 ma. Kinnita se nou minno sees / et ma
 hafⁿan patto wasto sure hole ning mur-
 rega pannema / ning püan sind / oh helde
 Jummal! kätte sada / et ma teys ilma
 sinnota ei ella / waid et sa minno sees om-
 ma armo ning wäega woiksid ellada. Se
 asja peäle mötteldes / heidan ma ennast
 mahha / ning pallun sind: ärra lasse mind
 mitte sind ärra-unnustada / waid anna
 armo / et ma omma wodi heites sind me-
 les pean / ning home sülesärkades sinmust
 hakkän rägma. Siis tean minna toes-
 te / et mul ei sünni ühtegi kahjo. Sed-
 da pallun minna ka Jesusse Kristusse pär-
 rast / Amen.

Homiko-Palwe Rest- näddalil.

SH! sinna suur Jummal / kes sa isst
 walgus olled / ning ellad übbe
 walgusse sees / kuhho ütski ei sa / ning süs-

fi ni armolaine olled / et meii wae-
 sel lubba on sinno pühha palle ette tulla sind
 passuma; sevärrast tullen minna ka sel-
 sinnatsel homiko tuantil / ning niikutan
 omma süddame põlved sinno ette / ning
 tannan sind sinno sure armo eest / mis sin-
 na mulle keik minno ello atal olled näit-
 nud. Sest sinno armo läbbi ollen min-
 na weel ellus / ning ollen sedda päwa sa-
 nud nähha. Sa olled mind omma war-
 jo alla wõtnud / truitste mind kaitstud /
 ning omma wäe läbbi keige kurja eest hoid-
 nud nenda / et ma hea terwissega omma
 tööd woin tehha / ning ommad asjad
 aiada. Minno mele tulles / et sa sel pä-
 wal sedda pätsikko / ku / ning need tähhed
 olled lonud. Needsammad terwad tru-
 iste sedda / miispärrast nemmad on lo-
 dud. Oh! siis ärra lasse mind ni mele-
 to olla / kui need / kes sest et holt / mis meie
 kohhus on sinno tahtnisse järrele tehha.
 Tulleta ikka sedda mo mele / et sa lassed
 omma pätsikko kurjade ning waggade ül-
 le üllestousta / ja lassed wihtma saddada
 õigede ning üllekohtuste peäle / et ma
 wotekin sinno jälgede sees kaita / ning armo-
 lanne olla omma ligginesse wasto / kui
 sinna taewane Jēsa armolaine olled. Kiteu
 siis /

sits / heide Jesa / minno süddamest ärra
 keik wihha / wihkamist / kadedust ning tig-
 gedust; anna mulle üks pehme südda lei-
 tude innimeste wasto / et ma ka omma
 aenlastele woiksin head tehha / head nei-
 le sowida / ning nende eest palluda. Keik
 muud head / mis ial weel sinno kääst tul-
 leb palluda / sedda aña mulle / armas Jum-
 mal / rohkeste minno Önnisteggia / Jesusse
 Kristusse pärrast / Amen.

Ohto-Palwe Kesknäddalil.

SH! öige ning pühha Jummal / sa tah-
 had / et mete peame ka öiged ning
 pühhad ollema / nenda kui sinna olled.
 Agga minna waene pattune pean tun-
 nistama / et ma issiennesest ei olle egga
 öige egga pühha / ning süski teed sa mulle
 paljo head; sa hotad ning kaitse mind /
 nenda kui sa tännapärwage olled teinud.
 Sepärrast kida Jesandat / minno hing /
 ning ärra unnuستا mitte ärra / mis head
 temma sulle on teinud. Helde Jummal!
 ma pallun sind / hota mind pärrast weel
 nenda / kui sa tännint mind olled hoidnud
 keige kur, a ning kahjo eest. Lasje mind il-

ka ilma llamurreta ning kartusseta rah-
 ho sees maggada; ning sinno walgus et
 lahku minno süddamest/ sest sinna/ oh Jes-
 sand! walgustad leit pinnmedust ning
 söggedust. Heida armo minno peäle/ ning
 anna mulle leit pattud andeks; peästa
 mind minno patto häddast; pesse mind
 puhtaks minno eksitusst/ ning pühhitse
 mind läbbi ning läbbi. Jesand/ kule mi-
 no heält/ kui ma õse sinno pole hüan/ ning
 wõtta mind kuulda/ kui mo südda sind ot-
 sib. Ärra wõtta omma kät mitte minnust
 ärra/ ning ärra jätta mind mitte mahha/
 sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda
 lotust ka minno sees Jesuse Kristusse pär-
 rast / Amen.

Homiljo: Palwe Räljapawal.

SElde ning armolinne Jummal/ kes sa
 sulle head tehhes ärra et wässi/ waid
 leitile head teed/ ni hästi neile/ kes sind
 kartwad/ kui ka neile/ kes on tännamatta;
 minno kohhus on selfinnatsel homiljo tun-
 nil sind tännada/ sest sinno arm lestab ig-
 gawest/ ning sinna ep olle mitte waat-
 nud minno pattude peäle/ ning ep olle
 nende pärrast mind mitte ruhheldud;
 waid

waid sa olled mind omma tibadega kat-
 nud / et mulle ühtegi kahjo ei olle sindi-
 nud / ning et ma sedda päwa jälle ollen sa-
 nud nähha. Anna armo / et ma sedda
 päwa et pruigi pattuks / waid sumo auuks
 ning minno hinge õnnistussels. Hota
 mind sel päwal ning iggal aial ebba-ussu
 wiwide ning kumbede eest / et ma mu asia
 peäle ei loda / kuid ükspäinis sinno peäle.
 Sa olled käsknud / et ma omma passe hig-
 gi sees omma leiba pean sõma / ning seks
 olled sa kuus päwa seadnud / et meie nen-
 de sees omma tööd peame teggema. An-
 na omma armo / et ma teik'suggust tööd /
 mis ial ette tulleb / julgeste ning rõmoga
 ärrateen / ning sinno käest õnne ning õn-
 nistust pallun. Õnnista ka / armolinne
 Jummal / keik / mis ma ette wottan / ning
 ärra lasse mind mitte omma hinge tööd
 ärra-unnustada ; waid et ma tööd tehhes
 sinno peäle mõtlen / ning ommas südda-
 mes sinno pole õhkan. Õnnista keik / mis
 sinna mulle olled annud ; ning nenda kui
 sa sel päwal olled lonud need linnud tae-
 wa al / ning kallad merre sees / ning olled
 murret meie eest piddanud / enne kui meie
 weel ollime l' dud / et meie neist piddime
 toidust sama ; nenda pea nüüdke weel
 murret

murret mele eest/ ning lasse lt mud ta wa
 al ning kallad keige wette sees siggida.
 Keige·ennamiste agga taida mo südda
 usso/ armastusse/ kannatusse ning püh-
 ha kumbedega/ et ihho ning hing saaks
 üllespetud. Te sedda/ armolinne Jum-
 mal/ Jesusse Kristusse pärrast/ Amen.

Ohhto-Palwe Keljapäwal.

SElde taewane Jessa / minna tännan
 sind süddame ning suga/ et sa päwa
 ning ööd lonud / ning olled sedda päwa
 seädnuud / et mele omma tööd peame tegge-
 ma / ning sedda ööd / et mele same hinga-
 da. Ridetud olgo sinno kallts nimmi / et
 ma kannapäaw sinno armo läbbi ollen
 joudnuud omma tööd tehha / ning olled keik
 turja ning kahjo minnuust ärrakeelnud. An-
 na nüüd / armolinne Jummal / et mo
 wässiinud ihho sel ösel nenda saaks hinga-
 da / et ühtegi kartus / hädda egga willettas
 mind ülles ei ärrata. Sinna / oh Jessa !
 wotta mind wasto oimaks lapses / et
 ma julgen omma pea sinno süllesse pan-
 na. Sels ebhita mind öige usso / tööse
 armastusse ning pühha kannatussega /
 et

et minno südda kindlaste sinno isalikkõ
 armastamisse peäle woiks lota. Lasje siis
 ka sinno pühhad Inglid olla minno ning
 minno honette ümber / et kurrat se möi-
 raja loukoer ossa minnust ei sa. Hota
 meid tulle-kahjo ning wargade eest. Wi-
 maks olle sinna / oh! armas Jesus / mul-
 le ossaks / siis wunnu minna rõõmsaste
 maggama. Amen / se sündko uenda / A-
 men.

Hoiniko-Palwe Redel.

SH! keigewäggewam Jummal / Ma
 ning taewa Loja / ma tullen praigo
 sinno pühha palle ette / ning tännan sind
 keige se hea eest / mis sa mulle minno el-
 lo ajal olled teinud. Sa olled mulle ih-
 ho ning hing annud / ning tännint hoid-
 nud. Ma ollen sinno holets olnud / ning
 sa olled murret kannud / et mo hing / mis
 patto läbbi olli ärrarikkutud / ning piddi
 hukka minnema / pattust sai peästetud
 ning piddi ueste sündima. Sa olled el
 päwal sedda esimest innimest louud, ning
 jummalikkõ wiside ning kombedega ehhi-
 tanud. Oh! armas Jummal / wata
 nüüd

nääid minno peäle / mis süggune ma ollen ;
 kelle sarnane ollen minna nüüd ? Barra-
 go Jummal ! kurrati näggo näitse mul
 ning keikil inimestel ollewad : Barran-
 da siis sedda / mis on ärrarikkutud. Sees
 olled sinna ja omma aino Poia Jesust
 Kristust ilmale läkkitanud / et temma pid-
 di mete sarnatseks sama / ning mete pat-
 tud risti peäle kandma / et mete piddime
 jälle temma sarnatseks / õigeks ning püh-
 haks sama / ning et Jummal näggo
 mete sees saaks jälle üllesehitatud. Aita /
 et ma õisin abbi omma õnnisteggia Je-
 susse läest / kes sel päwal risti on lödud /
 ning temma peäle õige usso sees watan /
 ning hakkau sedda patto wihtama / mis
 minno õnnisteggiat on risti peäle saat-
 nud. Aita siis ka / armas Jummal / et
 ma omma lihhalikkud himmud risti löön /
 ning ühtlase omma Kristussega surren /
 et ma temmaga jälle woin illestousta /
 ning ühhe ue ning wagga ello sees ellada /
 ja nenda ennani ning ennani sinno sar-
 natseks sada. Seeb se on / mis ma teigest
 süddamest sinno läest pallun / wõtta minno
 palwed kuulda Jesusse Kristusse kannu-
 tamisse ning surma pärrast / Amen.

Oheto-Palwe Redel.

SH! helde Isfand Jummal / minno
 südda / meel ning keel hakkab prae-
 go sind tännama; sest sa olled kui se armo
 hallikas tännapäaw rohkeste omma ar-
 mo minno peäle lastnud tulla. Olleksid
 keik minno liikmed keled / siiski ei jonaiks
 nemmad keik sinno heateggemissed ülls-
 rägida. Sinno arm on se / et ma weel
 ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud
 huklatusse ning mo ihho pahha haigusse
 eest; paljo kurja olled sa minnult ärrakä-
 nud / ning olled mind rohkeste õnnista-
 nud. Olle siis / armas Jummal / nisug-
 gune weel minno wasto / kui sa tännini
 olled olnud. Wõtta omma hõleks mind
 ning keik / mis mul on / ning katta mind
 omma tibadega / et ma rahhoga mag-
 gan / ning hõime warra ue rammoga ül-
 lestoufen / ning omma tõõd sinno auuks
 hakkas ning lõppetan. Ning kui minno
 wiimne eilo tund tulleb / siis kinnita mind /
 et ma kindla ussoga Jeesusse Kristusse
 peäle lotes siit ärralähhan / ning iggawes-
 te õnsaks saan / Amen.

Homilko-Palwe Laupäwal.

S H pühha Jummal! helde Issa/ min-
 no esmine me tō peab se ollema / et
 minna sind kidan ning tannan; sest üpris
 suur ning hea on se / mis sa mulle olled
 teinud. Minna ep olle wäärt neid hea-
 teggemissi / mis sa mulle teed iggapäaw.
 Paljo head olled sa minno ibhule teinud /
 agga paljo enam mo hingele: Sest sa
 olled mind risti-rahwa seas lastnud sin-
 dida / kus ma sinno sama ning tahtmist
 saan õppida / et ma woiksin ommast
 pattust peäse da ning iggaweste õnsaks sa-
 da. Minna lähhan nüüd ta omma tō-
 le ning wõttan sedda ette / mis sa test
 mind olled lastnud tehha. Õnnista siis
 minno tō ning teggeminne; õnnista min-
 no wäljaminnemine / et ühtegi willetsust
 egga äppardust mulle ei sünni; õnnista
 minno sissetulleminne / et ma nenda om-
 ma kotta taggasi tullen / et ma wäljas üh-
 tegi patto ei olle teinud. Sel päwal ol-
 led sa taewa ning Ma Loja hinganud /
 ning omma kätte tō peäle waatnud / ning
 wata! keik olli wägga hea. Mis pean
 minna waene ütlema / kui ma watan
 ning

sinno sure halduse parrast / et sa meie lih-
 h..st ja werrest olled ossa wõtnud / meie
 wenna's sanud / ja meid teik ni wägga
 auustatud / et meie sinno läbbi Jumma-
 la lapsiks ja sugulaks olleme sanud.
 Sa suur kunnigas / teikide Jesandatie Je-
 sand / sa teigetõrgem / wäggetam ja rik-
 kaim Jesand! kuida olled sinna meie wae-
 se alwa ja nõdra lihha ja werrega enmast
 kihlanud? kuida olled sinna meid isie
 Jummalala au ning nou si'e üllendanud /
 et sinna / kui tõe sine inntimenne / selle teim-
 aino Jummalala sees nüüd olled ja ellad?
 Inntimenne on patto läbbi teegoniste
 ärrarikkutud / wata / kui wägga on ten ma
 nüüd sinno sees pühhitsetud ja puhtaks
 tehtud! temma olli ärranetud / wata / kui
 ta sinno sees on õnnistatud! sa olled misug-
 gusse innimesse ihho ja hinge ennesile wõt-
 nud kui meil on / et sa meid ihho ja hinge
 polest piddid terweks tegetma. Anna
 armo / et minna nüüd mo hinge / ihho
 ning selle liikmed / mis sinna ni wägga
 ennese sees olled auustatud / pattudega
 mitte ei rojasta egga teota / waid et sinna
 minno sees / ning minna õtge uesto läbbi
 sinno sees woiksin pühhaste ellada. Sa
 õnnistatud uetisi Boeg! sa Jesanda õnnis-

tatud! kelle sees keik rahwast Ma peäl õn-
nistasse. Meie ollime Jummalast ärra-
labbutud; ennä! kuida meie sinno sees nt
kindlaste Jummalaga olleme ühte sanud!
meie ollime kurratist teotud; ennä kui wäg-
ga nüüd sinno sees auustud! meie ollime
Jummalala wihta al; ennä! kui wägga
nüüd sinno sees armastud.

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie
wasto wihta piddada? kuida woib ta
meie waenlane olla? kuida woib ta meid
rikkuda/ kes meie temma lihha ja werri
olleme? ükski ei olle ial omma ennese lih-
ha wihtanud. Otse kui sinna / armas
Jesus / nüüd tõsine Jummal ning tõssi-
ne innimenne iggaweste jaäd / nenda on
Jummal sinno innimesseksamisese lät bi
meile kinnitanud iggawest sõbrust / igga-
west armo / iggawest leppitamist / igga-
west laste digust / iggawest rahho Jum-
mala ja innimeste wahhel / et meie sinno
sugguwõssa olleme / ning kui sinno om-
maksed ning wennad sinnoga woime ella-
da iggaweste. Oh mo kallis Jesus! sinna
olled selge arm / heldus ja rõõm. Sinna
olled se dige walgus / mis meid walgustab;
Sinna olled se dige te / mis Jesa pole juh / a-
tab; Sinna olled se iggawennee tõdde / mis
meid

Köid. 16. 23. 1928.

